

शकटार m. N. pr. eines klugen Affen Verz. d. Oxf. H. 157, b, No. 341.
अतर्द्धः सदा युक्तः सर्वानर्थकरः किल । शकुनिः शकटारश्च दृष्टात्तावत्र
भूपते ॥ Spr. (II) 341.

शकटाल m. N. pr. des Ministers von Nanda KATHAS. 4, 104. fgg. HALL
in der Einl. zu VĀSĀVAD. 35.

शकटाविल m. ein best. Schwimmvogel, = श्लव MIT. III, 41, b, 10. शक-
टविल m. a gallinule WILSON nach ÇABDĀRTHAK.

शकटाह्वा f. das Nakshatra Rohiṇī ÇKDR. — Vgl. शकट 2).

शकटि und शकटी s. u. शकट 1).

शकटिकी adj. (चतुर्थर्थेषु) von शकट gaṇa कुमुदादि 1. zu P. 4, 2, 80.

शकटिका (von शकटी) f. Wägelchen MĀKṢH. 150, 8. पुष्पशकटिकानि-
मितज्ञान (die beiden letzten Worte haben sich in die 19te Zeile ver-
irrt; vgl. Comm. zu BHĀG. P. 10, 43, 36) unter den 64 Künsten Verz. d.
Oxf. H. 217, a, 15. fg. — Vgl. मृच्छकटिका.

शकटिन् (von शकट) adj. einen Karren besitzend; m. der Inhaber eines
Karrens KATHAS. 61, 327.

शकट्या f. = शकटानां समूहः gaṇa पाशादि zu P. 4, 2, 49.

शकधूम (1. शक + धूम) m. 1) Rauch oder Dunst des Mistes: मुहुरे
ब्राह्मणस्य शकृत्पिण्डान्पर्यस्वाधाय शकधूमं किमप्यारुहति पृच्छति KAUC.
30. ०३ adj. AV. 8, 6, 15. — 2) wohl N. eines Sternbildes AV. 6, 128, 1.
3. 4. NAKSHATRAKALPA bei WEBER, Omina 363.

शकन् s. शकृत्.

शकनि s. u. शकारिलिपि.

शकंधि (शकम् + धि?) m. N. pr. eines Mannes gaṇa प्रुधादि zu P. 4,
1, 123. — Vgl. शाकंधेय.

शकन्धु (nom. ०स्) P. 6, 1, 94, Vārtt. 2. Vop. 2, 13. nach CAREY (Gramm.
8. 20) = शक + श्न्धु a king's well.

शकपिण्ड (1. शक + पि०) m. Mistball VS. 25, 7.

शकपूणा m. N. pr. eines Mannes; s. शाकपूणा.

शकपूत m. N. pr. eines Mannes RV. 10, 132, 5. mit dem patron.
Nārmedha, Liedverfasser von RV. 10, 132 nach RV. ANUKR.

शकम् (von 3. शम्) indecl. (= सुखरूप Comm.) TS. ANUKR. in Ind. St.
3, 397. Vgl. श्वप्रक्षकम् indecl. (in den Nachträgen), wie wohl st. श्व-
प्रक्षक n. zu lesen ist.

शकर्मप (von 1. शक) adj. aus Mist hervorgegangen u. s. w.: धूम der
Rauch von brennendem Miste RV. 1, 164, 43.

शकर्मर (शकम्, acc. von 1. शक, + भर) adj. Mist tragend AV. 5, 22, 8.

शकर n. = शकल 1) ÇAT. Br. 14, 6, ७, 32.

शकल UNĀDIS. 1, 111. m. n. gaṇa शर्ध्यादि zu P. 2, 4, 31. 1) m. n.
Spahn, Splitter, Holzseheit; Schnitzel, Bröckchen, Stückchen; = भित्त
(खण्ड) P. 8, 2, 59. AK. 1, 1, ३, 17. H. 1434. an. 3, 684. fg. MED. I. 134. HALĀJ.
4, 28. इष्टमस्य ÇAT. Br. 1, 3, 1, 3, 2, ३, 1. 2, 3, ३, 5, 14, 1, ३, 26. TS. 6, 3, ३, 2. यूय०
३, 2, ३, 5. AIR. Br. 2, 3. शातवृक्षाणाम् KAUC. 13. 18. 29. KĀTJ. ÇR. 4, 8, 14. बा-
ह्या० ÇAT. Br. 3, 7, ३, 8. पुरोडाश० KĀTJ. ÇR. 9, 12, 9 (vgl. ĀÇV. ÇR. 5, 7, 2
und Comm.). क्षिरय० ÇAT. Br. 3, 8, ३, 26. 7, 3, ३, 8. KAUC. 10. 13. 19. 79.
127. ĀÇV. ÇR. 6, 12, 3. LĀTJ. 2, 11, 13. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 4, 3, 24. 10, 8, 6.
यवशकलान्मसह गोमयैः पिबानः MBH. 13, 3694. शिला० MĀKṢH. 118, 4.
RAGH. 3, 73. NĀGĀN. 21, 19. SĀRYADARÇANAS. 10, 6. 12, 7. 8. पाषाण० Spr.

(II) 2041. काच० 2297. पद्मराग० 2710. शल्यस्य UTTARAR. 33, 6 (46, 14).
बिस० Glt. 7, 25. क्षिरय० VARĀH. BRH. S. 60, 17. अस्थि० 27, 4. Spr. 1886.
3089. KATHAS. 60, 88. 96, 31. कलश० Scherbe PRAB. 54, 15. घटादि० HA-
LĀJ. 5, 18. शकल allein dass. M. 6, 28. अण्डशकलानि HARIV. 12332. ध-
नुषः BHĀG. P. 10, 42, 20. कलसर्पशकलानि PAÑKĀT. 262, 24. धवलाम्भोद०
KATHAS. 73, 344. अन्धकारं शकलानि कुर्वन् zertheilend RAGH. 2, 46. —
2) n. Hälfte: शरीरशकले MBH. 2, 711. fg. प्राणिशकले 713. 716. fg. HA-
RIV. 1810. BHĀG. P. 9, 22, 7. die Hälfte einer Eierschale M. 1, 13. MBH.
12, 11573. HARIV. 39. VARĀH. BRH. S. 1, 6. Halbvers Ind. St. 8, 299. 303.
322. कलपति तिलकं तथा शकलम् zur Hälfte SĪH. D. 37, 18. — 3) n.
Hirnschale HALĀJ. 3, 1. — 4) n. Fischschuppe (शल्लक); Haut (त्वच्) AK.
3, 4, ३, 13. H. an. MED. — 5) n. Bast AK. H. an. MED. — 6) n. ein best.
Farbestoff H. an. MED. P. 4, 2, 2, Vārtt. 1. — 7) m. N. pr. eines Man-
nes gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. ÇAMK. zu BRH. ĀR. UP. 3, 9, 1 (SĪJ. zu
ÇAT. Br. 14, 6, ७, 1). — 8) fehlerhaft für सकल (so die neuere Ausg.)
HARIV. 8429. 8439. — Vgl. त्रि०, वि०, शाकल, शाकलिक, शाकल्य, श-
लाका und शल्लक.

शकलवत् (von शकल) adj. gaṇa मधादि zu P. 4, 2, 86.

शकला (wie eben) adv. in Verbindung mit कर zertheilen gaṇa ऊ-
र्यादि zu P. 4, 4, 61. — Vgl. संशकला.

शकलाकुष्ठक ved. adj. Schol. zu P. 3, 1, 59. 4, 6.

शकलिन् (von शकल) m. Fisch (mit Schuppen versehen; vgl. शल्लिकन्)
UĞÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 111. AK. 1, 2, ३, 17. H. 1344. HALĀJ. 3, 35. —
Vgl. पुष्प०.

शकलीकर (शकल + 1. कर) zerstückeln, in Stücke brechen, zer-
sprengen: रथम् MBH. 7, 3872. 6177. ०कृतसर्वाङ्ग 6, 3636. सप्तधा R. 1,
47, 2. 2, 69, 13. लाकाः ०कृताः 3, 69, 24. (शाखी) घनरा ०कृतः RAGH. 15,
20. शिरोभिः ०कृतेः KATHAS. 116, 60. — Vgl. विशकलीकर unter विशकल.

शकलोभ (शकल + 1. भू) bersten, zerspringen, in Stücke gehen: पृथि-
वी भवेत् MBH. 3, 591. 7, 475. यौः 3, 15100. गदा भूता 14, 2455. मूधा तु
सप्तधा तस्य भविता तदा R. 7, 26, 56.

शकलेन्दु (शकल + ३०) m. Halbmond HARIV. 6243. 8429 (hier besser
सकलेन्दु die neuere Ausg.).

शकलोष्ट (1. शक + लोष्ट) m. Mistball GOBH. 2, 4, 8 in Ind. St. 5, 371
(शकलोष्ट und षकलोष्ट die Hdschr.).

शकल्योषिन् (शकल्य० षिन् Padap.) AV. PRĀT. 3, 52. adj. dem Span
nachgehend d. h. glimmend AV. 1, 23, 2.

शकवर्मन् m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, a, 2.

शकवृद्धि m. desgl. ebend.

शकशकाय् (onomatop.), ०यति knacken: इमैः शकशकायिर्द्भिर्मरुतेन
BHATṬ. 8, 65.

शकादित्य (2. शक + आ०) m. N. pr. = शालिवाहन ÇKDR. unter शक.
शकार m. 1) der Laut श RV. PRĀT. 1, 9, 4, 2 u. s. w. AV. PRĀT. 2, 10.

13. 17. ÇATR. 1, 382. — 2) der in schlechtem Rufe stehende Bruder der
Concubine eines Fürsten (so genannt, weil er im Drama stets श स्. स und
ष spricht) BHAR. NĀTJAC. 34, 11. 107. DAÇAR. 2, 42. SĪH. D. 81. 85. शका-
राणां शकादीनां शाकारि (भाषा) संप्रयोजयेत् 173, 6. MĀKṢH. 9, 16. fgg.

शकारिलिपि f. Bez. einer best. Schriftart LALIT. ed. Calc. 143, 18.